

בצלאל היה בחסדים דיסוד ולכן לא שלטה עין הרע במשכן

וְתָא חֲזִי, וּבֵא רֵאָה בְּזֹרְעֵא דְיוֹסֵף לָא שְׁלֵטָא בֵּיהּ עֵינָא בִּישָׂא, ובא ראה בזרעו של יוסף לא שלטה בו עין הרע בגין דאתי מסטרא דימינא, לפי ששרשו היה מצד הימין שהוא מהחסדים שביסוד ועל דא אתעביד משכנא על ידא דבצלאל, ולכן נעשתה מלאכת המשכן על ידי בצלאל דהא איהו ברזא דיוסף קא שריא, דאיהו רזא דברית קדישא. כיון שבצלאל הוא שורה גם כן בחסד שביסוד הנקרא ברית קודש ושורשו ממנו ועל דא, משה פקיד, ובצלאל עביד, ועל כן משה היה מצוה על עשיית המשכן, ובצלאל היה עושה למחוי כלא ברזא דגופא, וסיומא דגופא, דאיהו את קיימא קדישא כדי שיהיה כל המשכן בסוד הגוף דז"א שהוא התפארת וסיומ הגוף שהוא היסוד אות ברית קודש, לאסגא רחמו וקשורא דיהודא במשכנא, כדי להרבות האהבה וקשר היחוד במשכן שהוא סוד המלכות וכלא ברזא דימינא קא אתעביד, והכל נעשה בחסד שמצד ימין כי משה רבינו מהימין כמ"ש מוליך לימין משה, ובצלאל הוא בחסדים שביסוד. ובגין כך ולכן כתוב וּכְסָף פְּקוּדֵי הָעֲדָה, שמשא רבינו ובצלאל הם מנו את הכסף וההוא השכנא, איהו חושבן דרגין רברבין ממנו, דאתאחדן מסטרא דימינא. ואותו החשבון הוא של עשר ספירות דז"א שמתאחדות ונבנות מצד ימין והן הממונות על החשבון הזה ועל דא

הלימוד היומיומי

לע"נ הרב נחום פז בן לאה זצ"ל

כְּתִיב ועל זה כתוב וכסף פקודי העדה **מֵאֵת כֶּבֶד וְגו'** כי הן עשר ספירות

דו"א שכל אחת כלולה מעשר ועולות ביחד מאה ספירות.

במקום ששולטת הקדושה ומשגיחה שם אין הסטרא אחרא משגיחה שם כלל

רְבִי אָבָא, וְרַבִּי אֶחָא, וְרַבִּי יוֹסִי, הוּוּ אֲזִילי מִטְּבֵרְיָה
לְצַפּוּרִי היו הולכים יחד מטבריה לצפורי, **עַד דִּהוּוּ אֲזִילי, חָמוּ**
לִיה לְרַבִּי אֶלְעָזָר דִּיהוּוּ אֶתִי, וְרַבִּי חֵיִיא עִמִּיהוּ. בעוד
 שהיו הולכים ראו את רבי אלעזר שהיה בא לקראתם ועימו רבי חייא **אָמַר רַבִּי**
אָבָא לרבי אחא ורבי יוסי, **וְדָאֵי נִשְׁתַּתְּףָּ בְּהֵרִי שְׂכִינְתָּא.** ודאי
 שנשתתף עם השכינה אם נלך עם רבי אלעזר כי השכינה עימו **אוֹרִיכוּ לְהוּ, עַד**
דְּמָטוּ לְגַבִּייהוּ. המתינו להם עד שהגיעו אליהם **כִּיּוֹן דְּמָטוּ גַבִּייהוּ**
 כיון שהגיעו אליהם רבי אלעזר ורבי חייא, **אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר,** כדי לפתוח
 בשבחם של החברים **כְּתִיב** (תהלים לד) **עֵינַי יי' אֶל צְדִיקִים וְאֲזַנָּיו**
אֶל שׁוֹעֲתָם. **הֲאֵי קָרָא קְשִׁיא,** פסוק זה קשה **מָאֵי עֵינַי יי'**
אֶל צְדִיקִים. מה כוונתו בזה **אֵי בְּגִין דְּאֶשְׁחַחֲוּתָא דְּקוּדְשָׁא**
בְּרִידָה הוּוּ עֲלֵייהוּ לְאוּטְבָא לֹוֹן בְּהֵאֵי עֲלָמָא, אם בא לומר
 שהש"ת משגיח על הצדיקים להיטיב להם בעולם הזה **הָא חֲמִינָן, כְּמָה**
זְכָאִין אִינּוֹן בְּהֵאֵי עֲלָמָא, וְאֶפִּילוּ מְזוּנָא כְּעוֹרְבֵי בְּרָא
לֹא יִכְלִין (דף רכ"ה ע"ב) **לְאֶדְבָקָא,** הרי אנו רואים כמה צדיקים בעולם הזה

הלימוד היומני

לע"נ הרב נחום פז בן לאה זצ"ל

שאפילו מזון כעורבי המדבר אינם יכולים להשיג **אִי הָכִי מָאִי עֵינֵי יִי' אֶל צְדִיקִים** ואם כן על איזה השגחה מדבר הכתוב.

כאשר הצדיקים יושבים ולומדים יחד הסט"א לא יכולה לשלוט ואין עין הרע **אֶלֶּא רְזָא הָכָא**, אלא יש בפסוק זה סוד **וְתָא חַוִּי, כָּל אֵינּוֹן בְּרִיין דְּעֵלְמָא**, בא ראה כל הבריות שבעולם אפילו הבהמות והחיות בלהו **אֲשֶׁתְּמוֹדְעָאן לְעֵילָא**, כולם הם נודעים למעלה **בֵּין לְסִטְרָא דָא, וּבֵין לְסִטְרָא דָא**. בין לצד הקדושה ובין לצד הטומאה **אֵינּוֹן דְּלְסִטְרָא דְּקְדוּשָׁה, אֲשֶׁתְּמוֹדְעָאן לְעֵילָא לְגַבִּיָּה**, אותם שהם לצד הקדושה הם נודעים למעלה אצל הקב"ה **וְאֲשֶׁנְּחֹתָא דִּילֵיהּ תְּדִיר עֲלִיָּהּ** והשגחתו עליהם היא תמידית לשמרם מהחיצונים. **וְאֵינּוֹן דְּלְסִטְרָא מְסֻבָּא, אֲשֶׁתְּמוֹדְעָאן לְגַבִּיָּה**, ואותם שהם לצד הטומאה הם נודעים אצל הסט"א **וְאֲשֶׁנְּחֹתָא דִּילֵיהּ תְּדִיר עֲלִיָּהּ** והסט"א משגיחה עליהם תמיד. **וּבְאַתָּר דְּשִׁלְטָא הָהִיא אֲשֶׁנְּחֹתָא דְּסִטְרָא דְּקְדוּשָׁה, לֹא אֲשֶׁנְּחֹתָא עֲלֵיהּ סִטְרָא אַחֲרָא**, ובמקום ששולטת הקדושה ומשגיחה שם אין הסיטרא אחרא משגיחה שם כלל **וְלֹא יִקְרַב לְגַבִּיָּה לְעֵלְמִין**, ולא יקרב אליו לעולם **וְלֹא יִכִּיל לְדַחֲיָא לֵיהּ מֵאַתְרֵיהּ בְּכָלֵא, בְּכָל מָה דְּאִיהוּ עֹבֵד** ואין הסט"א יכולה לדחות את כח הקדושה ממנו בשום דבר בכל מה שיעשה לפי שיש עליו את השגחת הקב"ה. **וְעַל דָּא, וְעַל זֶה כְּתוּב עֵינֵי יִי' אֶל צְדִיקִים וְגו'**, להשגיח

הלימוד היומיומי

לע"נ הרב נחום פז בן לאה זצ"ל

עליהם מאחזות החיצונים ושלא ינזקו על ידי כח הטומאה הדוחק ליכנס בגבול הקדושה (רמ"ק) **בְּגִין דָּא סְטָרָא אַחֲרָא לָא יְכִיל לְשַׁלְטָאָה עָלֵיהּ.** ולכן אין הסט"א יכולה לשלוט עליהם **וְהִשְׁתָּא** ומסיים רבי אלעזר דבריו ואומר ועבשיו שכולנו יחד נמצאים כאן **סִיעָתָא דְשְׁמִיָּא הָכָא**, יש לנו סיעתא דשמיא **וְכָל אֲשַׁנְחוּתָא טָבָא דְלַעֲיָלָא הָכָא**, וכל השגחה טובה מלמעלה נמצאת כאן **וְכָל סְטָרָא אַחֲרָא, וְכָל מְלָה בִישָׂא, לָא יְכִיל לְשַׁלְטָאָה עָלֵיכוּ** וכל ס"א וכל דבר רע לא יכול לשלוט עליכם.

שאל רבי אבא את רבי אלעזר הרי עם ישראל קדושים שנאמר קודש ישראל לה' ראשית וכו', וא"כ מדוע בזמן דוד מתו שבעים ושבע אלף

אָמַר רַבִּי אֲבָא לרבי אלעזר, **הָא אֹלִיפְנָא דְבְּכָל אֲתָר דְּסְטָרָא דְקְדוּשָׁה שְׂרִיָּא עֲלוּי,** הרי למדנו שבכל מקום שצד הקדושה שורה עליו **אָף עַל גַּב דְּקִיָּמָא בְּחוּשְׁבָּנָא** אע"פ שהוא עומד בחשבון ובמנין, **בְּרַכְתָּא לָא אֲתַמְנַע מִתַּמָּן** אין הברכה נמנעת משם. **אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְדָאֵי הָכִי הוּא.** אמר לו רבי אלעזר ודאי שכך הוא **אָמַר לֵיהּ,** שאל רבי אבא את רבי אלעזר **הָא יִשְׂרָאֵל אֵינּוּן קְדֻשׁ, וְאֲתִיֵּין מִסְטָרָא דְקְדֻשׁ,** הרי עם ישראל הם קודש ובאו מצד החכמה הנקרא קודש **דְּכֶתִיב** כמו שכתוב (ירמיה ב) **קְדֻשׁ יִשְׂרָאֵל לֵיְי,** ו**כְּתִיב** (ויקרא כ) **וְהִיִּיתֶם קְדוֹשִׁים כִּי קְדוֹשׁ אֲנִי, אֲמַאי כִּד עֶבֶד דְּדוּד חֲשַׁבְנָא לְיִשְׂרָאֵל,** ואם בן קשה למה כשדוד המלך מנה

הלימוד היומיומי

לע"נ הרב נחום פז בן לאה זצ"ל